

I

(Акти ухвалені згідно з Договором про Європейське Співтовариство /Договором про Євратом, опублікування яких є обов'язковим)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЄС) № 713/2009 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 13 липня 2009 р.

що засновує Агенцію з питань співробітництва енергетичних регуляторів

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про створення Європейського Співтовариства, та зокрема його статтю 95,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського Економічно-Соціального Комітету (¹)

Беручи до уваги висновок Комітету регіонів (²)

Діючи відповідно до процедури, встановленої статтею 251 Договору (³)

Оскільки :

- (1) Повідомлення Комісії від 10 січня 2007 р. під заголовком «Енергетична політика для Європи» висвітлила важливість завершення формування внутрішніх ринків електроенергії та природного газу. Вдосконалення регуляторних рамок на рівні Співтовариства було визначено, як ключовий захід з метою досягнення такої цілі.
- (2) Незалежна дорадча група з питань електроенергії та газу, що носить назву Група європейських регуляторів з питань електроенергії та газу (ERGEG), була створена Рішенням Комісії 2003/796/ЄС(⁴) з метою сприяння консультаціям, координації та співробітництву між регуляторними органами держав-членів та між такими органами і Комісією, з метою консолідації внутрішнього ринку електроенергії та природного газу. Ця група складається з представників національних

регуляторних органів влади створених відповідно до Директиви 2003/54/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 червня 2003 р. стосовно спільних правил внутрішнього ринку електроенергії (⁵) та Директиви 2003/55/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 червня 2003 р. стосовно спільних правил внутрішнього ринку природного газу (⁶).

- (3) Робота проведена ERGEG з часу її заснування зробила позитивний внесок у внутрішній ринок електроенергії та природного газу. Проте, і це широко визнано сектором, самою ERGEG було запропоновано те, щоб добровільне співробітництво між національними регуляторними органами влади тепер відбувалося у рамках структури Співтовариства із чіткою компетенцією та з повноваженням ухвалювати окремі регуляторні рішення у ряді особливих випадків.
- (4) Європейська Рада 8 та 9 березня 2007 р. запросила Комісію створити незалежний механізм для співробітництва національних регуляторів.
- (5) Держави-члени мають тісно співпрацювати, усуваючи перешкоди для транскордонного обміну електроенергією та природним газом з метою досягнення цілей енергетичної політики Співтовариства. На основі оцінки впливу потреби у ресурсах для центральної організації було досягнуто висновку про те, щоб незалежна центральна організація запропонувала низку довготривалих переваг над іншими можливостями. Має бути створена Агенція з питань співробітництва енергетичних регуляторів (Агенція) для того,

¹ ОВ С 211, 19.8.2008, С. 23.

² ОВ С 172, 5.7.2008, С. 55.

³ Висновок Європейського Парламенту від 18 червня 2008 р. (ще не опублікований в Офіційному віснику), спільна позиція Ради від 9 січня 2009 р. (ОВ С 75 Е, 31.3.2009, С. 1) та позиція Європейського Парламенту від 22 квітня 2009 (ще не опублікована в Офіційному віснику). Рішення Ради від 25 червня 2009 р.

⁴ ОВ L 296, 14.11.2003, С. 34.

⁵ ОВ L 176, 15.7.2003, С. 37.

⁶ ОВ L 176, 15.7.2003, С. 57.

- щоб заповнити регуляторну прогалину на рівні Співтовариства та сприяти у напрямку ефективного функціонування внутрішнього ринку електроенергії та природного газу. Агенція також надасть можливість національним регуляторним органам влади підсилити своє співробітництво на рівні Співтовариства та, на взаємній основі, брати участь у виконанні функцій пов'язаних зі Співтовариством.
- (6) Агенція забезпечуватиме те, щоб регуляторні функції, що виконуються національними органами влади відповідно до Директиви 2009/72/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 липня 2009 р. стосовно спільних правил внутрішнього ринку електроенергії ⁽¹⁾ та Директиви 2009/73/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 липня 2009 р. стосовно спільних правил внутрішнього ринку природного газу ⁽²⁾ належним чином координувалися та, у разі необхідності, доповнювалися на рівні Співтовариства. З цієї метою, необхідно гарантувати незалежність Агенції від виробників електроенергії та газу, операторів системи транспортування та розподілу, чи то державних, чи то приватних, а також споживачів та забезпечити відповідність її заходів законодавству Співтовариства, її технічні регуляторні спроможності та її прозорість, придатність для демократичного контролю та ефективності.
- (7) Агенція проводитиме моніторинг регіонального співробітництва між операторами транспортної системи у секторах електроенергії та газу, а також виконання завдань Європейської мережі операторів системи транспортування електроенергії (ENTSO з електроенергії) та Європейської мережі операторів транспортної системи газу (ENTSO з газу). Залучення агенції є надзвичайно важливим для того, щоб забезпечити те, щоб співробітництво між операторами транспортної системи здійснювалося ефективно та прозоро задля користі внутрішніх ринків електроенергії та природного газу.
- (8) Агенція, спільно з Комісією, державам-членами та відповідними національними органами влади, проводитиме моніторинг внутрішніх ринків електроенергії та природного газу й, у разі необхідності, інформуватиме Європейський Парламент та національні органи влади про результати своїх досліджень. Ці завдання моніторингу Агенція не дублюватиме або не ускладнюватиме моніторинг Комісії чи національних органів влади, зокрема національних органів влади з питань конкуренції.
- (9) Агенція виконує важливу роль у розвитку рамкових керівних принципів, що не носять зобов'язальний характер (рамкові керівні принципи), із якими узгоджуватися мережеві кодекси. Також вважається доцільним для Агенції і таким, що є сумісним із її метою, відігравання ролі у перегляді мережевих кодексів (як при створенні, так і при модифікуванні) для того, щоб забезпечити те, щоб вони узгоджуються із рамковими керівними принципами, перед тим, як вона може рекомендувати їх Комісії для ухвалення.
- (10) Доцільним є забезпечення інтегрованого механізму, в рамках якого національні регуляторні органи влади можуть брати участь та співпрацювати. Цей механізм сприятиме уніфікованому застосуванню законодавства з питань внутрішніх ринків електроенергії та природного газу по всьому Співтовариству. Що стосується ситуацій пов'язаних із більш, ніж однією державою-членом, Агенції надаються повноваження ухвалювати окремі рішення. Таке повноваження, за певних умов, охоплює технічні питання, регуляторний режим для інфраструктури електроенергії та природного газу, що поєднує або має поєднувати принаймні дві держави-члена, та, як останній засіб, винятки із правил внутрішнього ринку для нових з'єднань інфраструктури електроенергії та газу, розміщених у більш, ніж одній державі-члені.
- (11) Оскільки Агенція має в своєму розпорядженні загальні дані національних регуляторних органів влади, вона повинна мати дорадчу роль по відношенню до Комісії, інших установ Співтовариства та національних регуляторних органів влади, що стосується питань пов'язаних із ціллю, задля якої її було створено. Також має вимагатися інформування Комісії, якщо вона вважає, що співробітництво між операторами транспортної системи не дає результатів, що потребуються, або що національний регуляторний орган влади, рішення кого не відповідає керівним принципам, не виконує належним чином висновок, рекомендацію або рішення Агенції.
- (12) Агенція також повинна бути спроможною робити рекомендації для того, щоб допомагати у розподілі належної практики регуляторним органам влади та операторам на ринку.
- (13) Агенція має проводити консультації із зацікавленими сторонами, у разі необхідності, та надавати їм розумну можливість коментувати запропоновані заходи, такі як система кодексів та правил.
- (14) Агенція має сприяти реалізації керівних принципів щодо транс'європейських енергетичних мереж, як це встановлено у Рішенні № 1364/2006/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 6 вересня 2006 р. що встановлює керівні принципи транс'європейських енергетичних мереж ⁽³⁾, зокрема у наданні свого висновку щодо не зобов'язальних десятирічних планів розвитку мереж по всьому Співтовариству (Плани розвитку мереж по всьому Співтовариству) відповідно до частини 3 статті 6 цього Регламенту.
- (15) Агенція має сприяти зусиллям по підсиленню енергетичної безпеки.
- (16) Структура Агенції має ухвалюватися для того, щоб відповідати спеціальним потребам енергетичного регулювання. Зокрема, специфічна роль потреб національних регуляторних органів влади, що мають бути повністю врахованими, та гарантування їхньої безпеки.

¹ Див. сторінку 55 цього Офіційного вісника.

² Див. сторінку 94 цього Офіційного вісника.

³ ОВ L 262, 22.9.2006, С. 1.

- (17) Адміністративна рада повинна мати необхідні повноваження для того, щоб затверджувати бюджет, перевіряти його виконання, складати внутрішні правила, ухвалювати фінансові правила та призначати Директора. Система ротації має використовуватися для заміщення членів Адміністративної ради призначених радою, таким чином, щоб забезпечити збалансовану участь держав-членів протягом певного часу. Адміністративна рада має діяти незалежно та об'єктивно в інтересах суспільства та не повинна шукати або слідувати політичним вказівкам.
- (18) Агенція повинна мати необхідні повноваження для того, щоб виконувати свої регуляторні функції у ефективний, прозорий, обґрунтований та, понад усе, незалежний спосіб. Незалежність Агенції від виробників електроенергії та газу та операторів системи транспортування та розподілу є не лише ключовим принципом належного врядування, але й основоположною умовою для того, щоб забезпечити ринок довірою учасників ринку. Тому, без шкоди її членам, що діють від імені своїх відповідних національних органів влади, Рада регуляторів діє незалежно від будь-якого ринкового відсотку, має уникати конфліктів інтересів та має не шукати або не слідувати вказівкам або не приймати рекомендації від уряду держави-члена, від Комісії або іншого державної чи приватної організації. Рішення Ради регуляторів, водночас, мають відповідати законодавству Співтовариства щодо енергетики, тому, що стосується внутрішнього енергетичного ринку, щодо довкілля та конкуренції. Рада регуляторів повідомляє установам Співтовариства свої висновки, рекомендації та рішення.
- (19) Якщо Агенція має повноваження на прийняття рішень, зацікавленим сторонам, на підставах процедурної економіки, має надаватися право звертатися до Апеляційної ради, що є частиною Агенції, але є незалежною від адміністративної та регуляторної структури. В інтересах безперервності призначення або поновлення членів Апеляційної ради має дозволяти часткову заміну членів Апеляційної ради. Рішення Апеляційної ради можуть бути предметом оскарження до Суду Європейських Співтовариств.
- (20) Агенція в основному фінансується із загального бюджету Європейського Союзу, за допомогою зборів та за допомогою добровільних внесків. Зокрема, ресурси, що зараз накопичуються регуляторними органами для співробітництва на рівні Співтовариства, мають залишатися доступними для Агенції. Бюджетна процедура Співтовариства має продовжувати застосовуватися, тією мірою, якою це стосується будь-яких субсидій із загального бюджету Європейського Союзу. Більш того, аудит рахунків має проводитися Рахунковою палатою відповідно до статті 91 Регламенту Комісії (ЄС, Євратом) № 2343/2002 від 19 листопада 2002 р. про рамковий Фінансовий Регламент для органів зазначених у статті 185 Регламенту Ради (ЄС, Євратом) № 1605/2002 про Фінансовий Регламент, що застосовується до загального бюджету Європейського Союзу⁽¹⁾.
- (21) Після створення Агенції, її бюджет оцінюється бюджетним органом на поточній основі, посиляючись на робоче навантаження та показники роботи Агенції. Бюджетний орган має забезпечити те, щоб витримувалися найкращі стандарти ефективності.
- (22) Агенція повинна мати високопрофесійний персонал. Зокрема, вона повинна мати користь від компетентності та досвіду персоналу відрядженого національними регуляторними органами влади, Комісією та державами-членами. До персоналу Агенції мають застосовуватися Положення про персонал для посадових осіб Європейських Співтовариств (Положення про персонал) та Умови працевлаштування інших службовців Європейських Співтовариств (Умови працевлаштування), встановлені у Регламенті (ЄЕС, Євратом, ЄАВС) № 259/68⁽²⁾ та правила спільно схвалені установами Європейського Співтовариства для цілей застосування цих регламентів. Адміністративна рада, за згодою Комісії, має ухвалити належні імплементаційні правила.
- (23) Агенція має застосовувати загальні правила стосовно громадського доступу до документів, що зберігаються органами Співтовариства. Адміністративна рада має створити практичні заходи для того, щоб захистити комерційно чутливі дані та персональні дані.
- (24) Агенція має бути підзвітною Європейському Парламентові, Раді та Комісії, у разі необхідності.
- (25) Країни, які не є членами Співтовариства, мають бути спроможними брати участь в роботі Агенції відповідно до відповідних угод, що укладаються Співтовариством.
- (26) Заходи, необхідні для виконання цього Регламенту, мають ухвалюватися відповідно до Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 що встановлює процедури для реалізації імплементаційних повноважень наданих Комісії⁽³⁾.
- (27) Зокрема, Комісія повинна мати повноваження ухвалювати Керівні принципи, необхідні в ситуаціях, в яких Агенція є компетентною для прийняття рішень щодо термінів та умов доступу та експлуатаційної безпеки транскордонної інфраструктури. Оскільки такі заходи носять загальний характер і створені для внесення змін до несуттєвих елементів цього Регламенту, доповнюючи його новими несуттєвими елементами, вони повинні ухвалюватися відповідно до підконтрольної регуляторної процедури передбаченої статтею 5а Рішення 1999/468/ЄС.

¹ ОВ L 357, 31.12.2002, С. 72.

² ОВ L 56, 4.3.1968, С. 1.

³ ОВ L 184, 17.7.1999, С. 23.

- (28) Комісія має подавати Європейському Парламентові та Раді до прищестя трьох років з дати заступання на посаду першим директором, і кожні чотири роки після цього, звіт щодо спеціальних завдань Агенції та досягнутих результатів, що супроводжується будь-якими належними пропозиціями. Щодо цього Комісія робить пропозиції щодо додаткових завдань Агенції.
- (29) Оскільки завдання цього Регламенту, а саме участь у співробітництві національних регуляторних органів влади на рівні Співтовариства, не може бути належним чином досягнутим державами-членами, а тому може бути краще досягнутим не рівні Співтовариства, Співтовариство може ухвалювати заходи, відповідно до принципу субсидіарності. як це визначено у статті 5 Договору. Відповідно до принципу пропорційності, як це визначено у цій статті, цей Регламент не виходить за межі необхідного для досягнення таких цілей,

УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ЗАСНУВАННЯ ТА ПРАВОВИЙ СТАТУС

стаття 1

Предмет

- Цей Регламент створює Агенцію з питань співробітництва енергетичних регуляторів (Агенцію).
- Ціллю Агенції є сприяння регуляторним органам влади, зазначеним у статті 35 Директиви 2009/72/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 липня 2009 р. стосовно спільних правил внутрішнього ринку електроенергії ⁽¹⁾ та статті 39 Директиви 2009/73/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 липня 2009 р. стосовно спільних правил внутрішнього ринку природного газу ⁽²⁾, у реалізації на рівні Співтовариства завдань, що виконуються у державах-членах та, у разі необхідності, координування їхньої діяльності.
- Доки робочі приміщення Агенції не готові, вона розміщуватиметься у приміщеннях Комісії.

стаття 2

Правовий статус

- Агенція є установою Співтовариства наділеною правосуб'єктністю.
- В кожній державі-члені Агенція користується найбільш широкою право- та дієздатністю, що надається юридичним особам згідно з національним законодавством. Вона, зокрема, здатна набувати або розпоряджатися рухомим та нерухомим майном і бути стороною у судовому процесі.

¹ Див. сторінку 55 цього Офіційного вісника.

² Див. сторінку 94 цього Офіційного вісника.

- Агенція представляється своїм Директором.

стаття 3

Склад

Агенція включає в себе:

- Адміністративну раду, що виконує завдання встановлені у статті 13;
- Раду регуляторів, що виконує завдання встановлені у статті 15;
- Директора, який виконує завдання встановлені у статті 17; та
- Апеляційну раду, що виконує завдання встановлені у статті 19.

стаття 4

Тип актів Агенції

Агенція:

- видає висновки та рекомендації, адресовані операторам транспортної системи;
- видає висновки та рекомендації, адресовані регуляторним органам влади;
- видає висновки та рекомендації, адресовані Європейському Парламентові, Раді або Комісії;
- приймає окремі рішення у особливих випадках, зазначених у статтях 7, 8 та 9; та
- подає Комісії не зобов'язальні рамкові керівні принципи (рамкові керівні принципи) відповідно до статі 6 Регламенту (ЄС) № 714/2009 Європейського Парламенту та Ради від 13 липня 2009 р. про умови доступу до мережі транскордонного обміну електроенергією ⁽³⁾ (та статті 6 Регламенту (ЄС) № 715/2009 Європейського Парламенту та Ради від 13 липня 2009 р. про умови доступу до мереж транспортування природного газу ⁽⁴⁾).

ГЛАВА II

ЗАВДАННЯ

стаття 5

Загальні завдання

Агенція може, на запит Європейського Парламенту, Ради або Комісії, або за власною ініціативою, надати висновок або рекомендацію Європейському Парламентові, Раді та Комісії з будь-якого питання пов'язаного з ціллю, для якої її було створено.

³ Див. сторінку 15 цього Офіційного вісника.

⁴ Див. сторінку 36 цього Офіційного вісника.

*Стаття 6***Завдання стосовно співробітництва операторів транспортної системи**

1. Агенція надає висновок Комісії щодо проекту стандартів, списку членів та проекту регламенту ENTSO з електроенергії відповідно до частини 2 статті 5 Регламенту (ЄС) № 714/2009 та таких же документів ENTSO з газу відповідно до частини 2 статті 5 Регламенту (ЄС) № 715/2009.

2. Агенція веде моніторинг виконання завдань ENTSO з електроенергії відповідно до статті 9 Регламенту (ЄС) № 714/2009 та завдань ENTSO з газу відповідно до статті 9 Регламенту (ЄС) № 715/2009.

3. Агенція надає висновок:

(а) ENTSO з електроенергії відповідно до частини 2 статті 8 Регламенту (ЄС) № 714/2009 та ENTSO з газу відповідно до частини 2 статті 8 Регламенту (ЄС) № 715/2009 щодо мережевих кодексів; та

(б) ENTSO з електроенергії відповідно до абзацу першого частини 2 статті 9 (ЄС) № 714/2009 та ENTSO з газу відповідно до абзацу першого частини 2 статті 9 Регламенту (ЄС) № 715/2009 про проект щорічної робочої програми, щодо проекту плану розвитку мережі по всьому Співтовариству та інших відповідних документів зазначених у частині 3 статті 8 Регламенту (ЄС) № 714/2009 та частини 3 статті 8 Регламенту (ЄС) № 715/2009, з урахуванням цілей недискримінації, ефективної конкуренції та дієвого і безпечного функціонування внутрішнього ринку електроенергії та природного газу.

4. Агенція, базуючись на фактичних обставинах, надає належним чином обґрунтований висновок, а також рекомендації ENTSO з електроенергії, ENTSO з газу, Європейському Парламентові, Раді та Комісії, якщо вона вважає, що проект щорічної робочої програми або проект плану розвитку мережі по всьому Співтовариству, подані їй відповідно до абзацу другого частини 2 статті 9 Регламенту (ЄС) № 714/2009 та абзацу другого частини 2 статті 9 Регламенту (ЄС) № 715/2009, не сприяють недискримінації, ефективній конкуренції та дієвому функціонуванню ринку або належному рівню транскордонного сполучення, відкритого для доступу третіх країн, або не відповідають відповідним положенням Директиви 2009/72/ЄС та Директиви (ЄС) № 714/2009 або Директиви 2009/73/ЄС та Директиви (ЄС) № 715/2009.

Агенція бере участь у розробці мережевих кодексів відповідно до статті 6 Регламенту (ЄС) № 714/2009 та статті 6 Регламенту (ЄС) № 715/2009.

Агенція подає Комісії не зобов'язальні рамкові керівні принципи, якщо це вимагається згідно з частиною 2 статті 6 Регламенту (ЄС) № 714/2009 або частини 2 статті 6 Регламенту (ЄС) № 715/2009. Агенція переглядає не

зобов'язальні рамкові керівні принципи та повторно подає їх до Комісії, якщо це вимагається згідно з частиною 4 статті 6 Регламенту (ЄС) № 714/2009 або частиною 4 статті 6 Регламенту (ЄС) № 715/2009.

Агенція надає обґрунтований висновок ENTSO з електроенергії або ENTSO з газу щодо мережевого кодексу відповідно до частини 7 статті 6 Регламенту (ЄС) № 714/2009 або частини 7 статті 6 Регламенту (ЄС) № 715/2009.

Агенція подає Комісії мережевий кодекс та може рекомендувати те, щоб його ухвалили відповідно до частин 9 статті 6 Регламенту (ЄС) № 714/2009 або частини 9 статті 6 Регламенту (ЄС) № 715/2009. Агенція готує та надає Комісії проект мережевого кодексу, якщо це вимагається відповідно до частини 10 статті 6 Регламенту (ЄС) № 714/2009 або частини 10 статті 6 Регламенту (ЄС) № 715/2009.

5. Агенція надає Комісії належним чином обґрунтований висновок, відповідно до частини 1 статті 9 Регламенту (ЄС) № 714/2009 або частини 1 статті 9 Регламенту (ЄС) № 715/2009, якщо ENTSO з електроенергії або ENTSO з газу не змогли виконати мережевий кодекс розроблений згідно з частиною 2 статті 8 Регламенту (ЄС) № 714/2009 або частиною 2 статті 8 Регламенту (ЄС) № 715/2009 або мережевий кодекс, створений відповідно до частин 1 - 10 статті 6 цих Регламентів, але який не було ухвалено Комісією відповідно до частини 11 статті 6 цих Регламентів.

6. Агенція веде моніторинг та аналізує виконання мережевих кодексів та Керівних принципів, ухвалених Комісією відповідно до частини 11 статті 6 Регламенту (ЄС) № 714/2009 та частини 11 статті 6 Регламенту (ЄС) № 715/2009, і їхній вплив на гармонізацію відповідних правил націлених на сприяння ринковій інтеграції, а також на недискримінацію, ефективність конкуренції та дієве функціонування ринку, та доповідає Комісії.

7. Агенція веде моніторинг прогресу стосовно виконання проектів з метою створення нових з'єднувальних потужностей.

8. Агенція веде моніторинг виконання планів розвитку мережі по всьому Співтовариству. Якщо вона виявляє невідповідності між таким планом та його виконанням, вона розслідує причини таких невідповідностей та робить рекомендації операторам транспортної системи, національним регуляторним органам влади або іншим відповідним компетентним органам з метою реалізації інвестицій відповідно до планів розвитку мережі по всьому Співтовариству.

9. Агенція веде моніторинг регіонального співробітництва операторів транспортної системи, зазначеного у статті 12 Регламенту (ЄС) № 714/2009 та статті 12 Регламенту (ЄС) № 715/2009, та належним чином враховує результат такої співпраці при формулюванні своїх висновків, рекомендацій та рішень.

*Стаття 7***Завдання стосовно національних регуляторних органів
влади**

1. Агенція ухвалює окремі рішення щодо технічних питань, якщо такі рішення передбачені Директивою 2009/72/ЄС, Директивою 2009/73/ЄС, Регламентом (ЄС) № 714/2009 або Регламентом (ЄС) № 715/2009.

2. Агенція може, відповідно до робочої програми або на запит Комісії, робити рекомендації для сприяння регуляторним органам та операторам ринку у питаннях належної практики.

3. Агенція забезпечує рамки, у межах яких можуть співпрацювати національні регуляторні органи влади. Вона підтримує співробітництво між національними регуляторними органами влади та між регуляторними органами влади на регіональному рівні та рівні Співтовариства, та належним чином враховує результати такого співробітництва при формулюванні своїх висновків, рекомендацій та рішень. Якщо Агенція вважає, що потрібні зобов'язальні правила щодо такого співробітництва, вона робить належні рекомендації Комісії.

4. Агенція надає висновок, заснований на фактичних обставинах, на запит регуляторного органу влади або Комісії щодо того, чи рішення прийняте регуляторним органом влади відповідає Керівним принципам зазначеним у Директиві 2009/72/ЄС, Директиві 2009/73/ЄС, Регламенті (ЄС) № 714/2009 або Регламенті (ЄС) № 715/2009 або іншими відповідним положенням цих директив та регламентів.

5. Якщо національний регуляторний орган влади не дотримується висновку Агенції, зазначеного у частині 4 протягом чотирьох місяців з дати отримання, Агенція інформує Комісію та відповідні держави-члени відповідно.

6. Якщо національний регуляторний орган влади стикається, у особливому випадку, із труднощами реалізації Керівних принципів зазначених у Директиві 2009/72/ЄС, Директиві 2009/73/ЄС Регламенті (ЄС) № 714/2009 або Регламенті (ЄС) № 715/2009, він може звертатися до Агенції із запитом про надання висновку. Агенція надає свій висновок, після проведення консультацій із Комісією, протягом трьох місяців після отримання такого запиту.

7. Агенція приймає рішення щодо термінів та умов доступу, та експлуатаційної безпеки електроенергетичної та газової інфраструктури, що з'єднує або яка має з'єднувати транскордонні інфраструктури принаймні двох держав-членів, відповідно до статті 8.

*Стаття 8***Завдання стосовно термінів та умов доступу, та
експлуатаційної безпеки транскордонної
інфраструктури**

1. Для транскордонної інфраструктури, Агенція приймає рішення щодо таких регуляторних питань, що належать до

компетенції національних регуляторних органів влади, що можуть включати себе терміни та умови доступу, та експлуатаційної безпеки, лише:

- (a) якщо компетентні регуляторні органи влади не змогли досягти згоди протягом періоду у шість місяців з моменту, коли питання було направлено до останнього із таких регуляторних органів влади; або
- (b) на спільний запит компетентних національних регуляторних органів влади.

Компетентні національні регуляторні органи влади можуть спільно звертатися із запитом про те, щоб період, зазначений у пункті (a), було подовжено на період до шести місяців.

При підготовці свого рішення Агенція проводить консультації із національними регуляторними органами влади та відповідними операторами транспортної системи і отримує інформацію стосовно пропозицій та зауважень усіх відповідних операторів транспортної системи.

2. Терміни та умови доступу до транскордонної інфраструктури включають в себе:

- (a) процедуру розподілу обсягів;
- (b) часові рамки розподілу;
- (c) розподіл надходжень від звужень; та
- (d) справляння зборів з користувачів інфраструктури зазначених у пункті (d) частини 1 статті 17 Регламенту (ЄС) № 714/2009 або у пункті (d) частини 1 статті 36 Директиви 2009/73/ЄС.

3. Якщо справу було направлено до Агенції згідно з частиною 1, Агенція:

- (a) надає своє рішення протягом періоду у 6 місяців з дати направлення; та
- (b) у разі необхідності, може надати тимчасове рішення для того, щоб забезпечити те, щоб безпека постачання або експлуатаційна безпека відповідної інфраструктури були захищені.

4. Комісія може ухвалити Керівні принципи у ситуаціях, в яких Агенція отримує компетенцію щодо прийняття рішення стосовно термінів та умов доступу, та експлуатаційної безпеки транскордонної інфраструктури. Такі заходи, призначені для внесення змін до несуттєвих елементів цього Регламенту шляхом його доповнення, ухвалюються відповідно до підконтрольної регуляторної процедури зазначеної у частині 2 статті 32 цього Регламенту.

5. Якщо регуляторні питання зазначені у частині 1 включають в себе винятки у значенні статті 17 Регламенту (ЄС) № 714/2009 або статті 36 Директиви 2009/73/ЄС, крайні терміни передбачені у цьому Регламенті не додаються до крайніх термінів, передбачених у вказаних положеннях.

Стаття 9

Інші завдання

1. Агенція приймає рішення щодо винятків, як це передбачено у частині 5 статті 17 Регламенту (ЄС) № 714/2009. Агенція також може приймати рішення щодо винятків передбачених у частині 4 статті 36 Директиви 2009/73/ЄС, якщо відповідна інфраструктура знаходиться на території більш, ніж однієї держави-члена.

2. Агенція надає висновок, на запит Комісії відповідно до абзацу другого частини 1 статті 3 Регламенту (ЄС) № 714/2009 або абзацу другого частини 1 статті 3 Регламенту (ЄС) № 715/2009 щодо рішень національних регуляторних органів влади стосовно сертифікації.

Агенція може, за обставин чітко визначених Комісією у Керівних принципах, ухвалених відповідно до статті 18 Регламенту (ЄС) № 714/2009 або статті 23 Регламенту (ЄС) № 715/2009, та з питань пов'язаних із цілями, для яких її було створено, отримувати додаткові завдання, що не залучають повноважень з прийняття рішень.

Стаття 10

Консультації та прозорість

1. При виконанні своїх завдань, зокрема в процесі розробки рамкових керівних принципів відповідно до статті 6 Регламенту (ЄС) № 714/2009 або статті 6 Регламенту (ЄС) № 715/2009 та у процесі пропонування змін до мережевих кодексів згідно зі статтею 7 будь-якої із зазначених Регламентів, Агенція проводитиме ретельні та завчасні (на ранній стадії) консультації із учасниками ринку, операторами транспортної системи, споживачами, кінцевими користувачами та, якщо необхідно, органами влади з питань конкуренції, без шкоди їхнім відповідним повноваженням, у відкритий та прозорий спосіб, зокрема коли завдання стосується операторів транспортної системи.

2. Агенція має забезпечувати те, щоб громадськості та будь-яким іншим сторонам, у разі необхідності, надавалася об'єктивна, достовірна та легкодоступна інформація, зокрема стосовно результатів роботи.

Мають оприлюднюватися усі документи та протоколи консультаційних зустрічей, складені під час розробки рамкових керівних принципів відповідно до статті 6 Регламенту (ЄС) № 714/2009 або статті 6 Регламенту (ЄС) № 715/2009, або під час внесення змін до мережевих кодексів згідно зі статтею 7 будь-якого із вищезазначених Регламентів.

3. Перед ухваленням рамкових керівних принципів відповідно до статті 6 Регламенту (ЄС) № 714/2009 або статті 6 Регламенту (ЄС) № 715/2009 або пропонуванням

змін до мережевих кодексів, згідно зі статтею 7 будь-якого із вищезазначених Регламентів, Агенція зазначає, яким чином було враховано зауваження отримані під час консультацій, і надає аргументи, у випадках якщо такі зауваження не було враховано.

4. Агенція оприлюднює, на власній веб-сторінці, принаймні порядок денний, довідкові документи і, у разі необхідності, протоколи нарад Адміністративної ради, Ради регуляторів та Апеляційної ради.

Стаття 11

Моніторинг та звітування щодо секторів електроенергетики та природного газу

Агенція, у тісній співпраці із Комісією, державами-членами та відповідними національними органами влади, включаючи національні регуляторні органи влади, та без шкоди повноваженням органів влади з питань конкуренції, проводитиме моніторинг внутрішнього ринку електроенергії та природного газу, зокрема роздрібних цін на електроенергію та природний газ, доступ до мережі, включаючи доступ до електроенергії виробленої із відновлюваних джерел енергії, та дотримання прав споживача, встановлених у Директиві 2009/72/ЄС та Директиві 2009/73/ЄС.

2. Агенція оприлюднює щорічний звіт про результати моніторингу передбаченого у частині 1. У цьому відношенні, вона визначає будь-які перешкоди для завершення внутрішніх ринків електроенергії та газу.

3. При оприлюдненні свого щорічного звіту Агенція може подати Європейському Парламентові та Комісії висновок стосовно заходів, яких можна вжити для усунення перешкод зазначених у частині 2.

ГЛАВА III

ОРГАНІЗАЦІЯ

Стаття 12

Адміністративна рада

1. Адміністративна рада включає в себе дев'ять членів. Кожен член має замісника. Два члена та їхні замісники призначаються Комісією, два члени та їхні замісники призначаються Європейським Парламентом і п'ять членів та їхні замісники призначаються Радою. Жоден член Європейського Парламенту не може бути членом Адміністративної ради. Строк перебування на посаді членів Адміністративної ради та їхніх замісників становить чотири роки, може поновлюватися один раз. Для першого мандату, строк перебування на посаді половини членів Адміністративної ради та їхніх замісників становить шість років.

Стаття 13

2. Адміністративна рада призначає Голову та Заступника Голови з числа членів. Заступник Голови автоматично замінює Голову, якщо останній не в змозі виконувати свої обов'язки. Строк перебування на посаді Голови та Заступника Голови становить два роки і може один раз повторюватися. Строк перебування на посаді Голови та строк перебування на посаді Заступника Голови закінчується, коли вони припиняють членство у Адміністративній раді.

3. Засідання Адміністративної ради скликаються Головою. Голова Ради регуляторів або кандидат Ради Регуляторів та Директор беруть участь, без права голосу, у обговореннях, доки Адміністративна рада не прийме інше рішення стосовно Директора. Адміністративна рада проводить засідання принаймні двічі на рік у режимі звичайних сесій. Вона також проводить засідання за ініціативою Голови, на запит Комісії або на запит принаймні однієї третини членів. Адміністративна рада може запросити будь-яку особу, яка може мати важливу думку, відвідати її засідання в якості спостерігача. Членам Адміністративної ради, відповідно до її регламенту, можуть допомагати радники або експерти. Послуги секретаріату Адміністративної ради виконуються Агенцією.

4. Рішення Адміністративної ради ухвалюються на основі більшості у дві третини членів, якщо цим Регламентом не передбачено інше. Кожен член Адміністративної ради або замітник мають один голос.

5. Регламент визначає більш детально:

- (a) механізми, що регулюють голосування, зокрема умови, на основі яких один член може діяти від імені іншого а також, у разі необхідності, правила, що регулюють кворуми; та
- (b) механізми, що регулюють ротації, що застосовується для заміни членів Адміністративної ради, які призначені Радою, таким чином, щоб забезпечити збалансовану участь держав-членів протягом певного часу.

6. Член Адміністративної ради не може бути членом Ради регуляторів.

7. Члени Адміністративної ради вживають зусиль для того, щоб діяти незалежно в інтересах суспільства, не шукаючи та не слідуючи будь-яким політичним вказівкам. Для цих цілей кожен член робить письмову язву про взяття на себе зобов'язань та письмову заяву про дотримання інтересів, зазначаючи чи то відсутність будь-яких інтересів, що можуть вважатися такими, що шкодять його незалежності, чи то будь-яких прямих або непрямих інтересів, що могли б вважатися такими, що шкодять його незалежності. Такі заяви щорічно оприлюднюються.

Завдання Адміністративної ради

1. Адміністративна рада, після проведення консультацій з Радою регуляторів та отримання її схвального висновку відповідно до частини 2 статті 15, призначає Директора відповідно до частини 2 статті 16.

2. Адміністративна рада формально призначає членів Ради регуляторів відповідно до частини 1 статті 14.

3. Адміністративна рада формально призначає членів Апеляційної ради відповідно до частин 1 та 2 статті 18.

4. Адміністративна рада забезпечує те, щоб Агенція виконувала свої завдання та виконувала завдання покладені на неї відповідно до цього Регламенту.

5. Адміністративна рада ухвалює, до 30 вересня кожного року, після проведення консультацій із Комісією та після отримання схвалення Радою регуляторів відповідно до частини 3 статті 15, робочу програму Агенції на наступний рік та передає її до Європейського Парламенту, Ради та Комісії. Робоча програма ухвалюється без шкоди щорічній процедурі узгодження бюджету та оприлюднюється.

6. Адміністративна рада ухвалює та, у разі необхідності, переглядає багаторічну програму. Такий перегляд засновується на звіті про оцінку, що виконується незалежним зовнішнім експертом на запит Адміністративної ради. Такі документи оприлюднюються.

7. Адміністративна рада виконує свої бюджетні повноваження відповідно до статей 21 - 24.

8. Після отримання згоди Комісії, Адміністративна рада приймає рішення про те, чи приймати будь-які спадки, пожертвування або гранти із інших джерел Співтовариства або будь-які добровільні внески від держав-членів або від регуляторних органів влади. Висновок про те, що Адміністративна рада має надати відповідно до частини 5 статті 24, чітко звертається до джерел фінансування встановлених у цій частині.

9. Адміністративна рада, провівши консультації з Радою регуляторів, застосовує дисциплінарний вплив на Директора.

10. Адміністративна рада, у разі необхідності, складає імплементаційні правила Агенції для впровадження Положень щодо персоналу відповідно до частини 2 статті 28.

11. Адміністративна рада ухвалює практичні заходи стосовно права на доступ до документів Агенції, відповідно до статті 30.

12. Адміністративна рада ухвалює та опубліковує щорічний звіт про діяльність Агенції, на основі проекту щорічного звіту зазначеного у частині 8 статті 17, та передає звіт до Європейського Парламенту, Ради, Комісії, Рахункової палати, Європейського Економічно-Соціального Комітету та Комітету з питань регіонів до 15 червня кожного року. Щорічний звіт про діяльність Агенції містить в собі незалежний розділ, схвалений Радою регуляторів, стосовно регуляторної діяльності Агенції протягом відповідного року.

13. Адміністративна рада ухвалює та оприлюднює свій власний регламент.

Стаття 14

Рада регуляторів

1. Рада регуляторів включає в себе:

- (a) старших представників регуляторних органів влади, відповідно до частини 1 статті 35 Директиви 2009/72/ЄС та частини 1 статті 39 Директиви 2009/73/ЄС, та одного замісника на одну державу-члена із поточного старшого персоналу таких органів влади;
- (b) одного представника Комісії, який не бере участі в голосуванні.

Лише один представник для кожної держави-члена від національного регуляторного органу влади може допускатися до Ради регуляторів.

Кожен національний регуляторний орган влади відповідає за призначення замісника від поточного персоналу національного регуляторного органу влади.

2. Рада регуляторів обирає Голову та Заступника Голови із числа своїх членів. Заступник Голови замінює Голову, у разі якщо останній не в змозі виконувати свої обов'язки. Строк перебування на посаді Голови та строк перебування на посаді Заступника Голови становлять два з половиною роки та може повторюватися. Проте, у будь-якому разі, строк перебування на посаді Голови та строк перебування на посаді Заступника Голови закінчуються, коли вони припиняють членство у Раді регуляторів.

3. Рада регуляторів діє більшістю у дві третини присутніх членів. Кожен член або замісник має один голос.

4. Рада регуляторів ухвалює та оприлюднює Регламент, що визначають більш детально механізми управління голосуванням, зокрема умови, на основі яких один член може діяти від імені іншого, а також, у разі необхідності, правила, що регулюють кворуми. Регламент може передбачати спеціальні робочі методи для розгляду питань, що виникають в контексті ініціатив з регіонального співробітництва.

5. При виконанні завдань зазначених у цьому Регламенті та без шкоди її членам, що діють на користь свого відповідного регуляторного органу, Рада регуляторів діє незалежно та не шукає і не слідує вказівкам від будь-якого уряду держави-члена, Комісії або іншої державної або приватної організації.

6. Послуги секретаріату Ради регуляторів виконуються Агенцією.

Стаття 15

Завдання Ради регуляторів

1. Рада регуляторів надає висновки Директорові стосовно висновків, рекомендацій та рішень зазначених у статтях 5, 6, 7, 8 та 9, що розглядаються для ухвалення. Крім того, Рада регуляторів, у рамках своєї компетенції, надає Директорові настанови щодо виконання таких завдань.

2. Рада регуляторів надає висновок Адміністративній раді щодо кандидату, якого призначатимуть Директором відповідно до частини 1 статті 13 та частини 2 статті 16. Рада регуляторів приймає таке рішення на основі більшості у дві третини своїх членів.

3. Рада регуляторів, відповідно до частин 5 статті 13 (та частини 6 статті 5 і згідно з прелімінарним проектом бюджету розробленим відповідно до частини 1 статті 23, затверджує робочу програму Агенції на наступний рік та представляє її до 1 вересня кожного року для внесення поправок Адміністративною радою.

4. Рада регуляторів затверджує незалежну секцію про регуляторні заходи щорічного звіту, відповідно до частини 12 статті 13 та частини 8 статті 17.

5. Європейський Парламент може, при цьому повністю поважаючи її незалежність, запросити Голову Ради регуляторів або його заступника виступити перед його компетентним комітетом та відповісти на запитання поставлені членами комітету.

Стаття 16

Директор

1. Агенцією керує Директор, який діє відповідно до вказівок зазначених у другому реченні частини 1 статті 15 та, якщо це передбачено цим Регламентом, виконує висновки Ради регуляторів. Без шкоди відповідним ролям Адміністративної ради та Ради регуляторів стосовно завдань Директора, Директор ані шукає, ані слідує вказівкам від будь-якого уряду, Комісії або будь-якої іншої державної або приватної організації.

2. Директор призначається Адміністративною радою на виконання схвального висновку Ради регуляторів, на основі чеснот, а також навичок і досвіду пов'язаного із енергетичним сектором, зі списку принаймні трьох кандидатів запропонованого Комісією, після запрошення громадськості висловити свою зацікавленість. Перед призначенням, кандидат, обраний Адміністративною радою, може бути запрошеним виступити перед компетентним комітетом Європейського Парламенту та відповісти на запитання, поставлені його членами.

3. Строк перебування Директора на посаді становить п'ять років. Протягом дев'яти місяців, що передують закінченню цього періоду, Комісія проводить оцінку. В рамках оцінки Комісія перевіряє зокрема таке:

- (a) Виконану Директором роботу;
- (b) обов'язки Агенції та вимоги у майбутніх роках.

Оцінка стосовно пункту (b) виконується незалежним зовнішнім експертом.

4. Адміністративна рада, діючи за пропозицією Комісії, після проведення консультацій та максимально враховуючи оцінку та висновок Ради регуляторів щодо цієї оцінки, і лише у тому випадку, якщо це можна виправдати обов'язками та вимогами Агенції, може один раз подовжити строк перебування на посаді не більш, ніж на три роки.

5. Адміністративна рада інформує Європейський Парламент про свій намір подовжити строк перебування на посаді Директора. Протягом одного місяця до подовження такого строку перебування на посаді, Директор може бути запрошеним виступити перед компетентним комітетом Парламенту та відповісти на запитання членів цього комітету.

6. Якщо такий строк перебування на посаді не подовжено, Директор залишається на посаді до призначення його наступника.

7. Директор може бути усунутий з посади за рішенням Адміністративної ради, після отримання схвального висновку Ради регуляторів. Адміністративна рада приймає таке рішення на основі більшості у дві третини своїх членів.

8. Європейський Парламент та Рада можуть звернутися до Директора щодо надання звіту про виконану роботу з його обов'язків. Європейський Парламент також може запросити Директора виступити перед своїм компетентним комітетом та відповісти на запитання поставлені членами цього комітету.

Стаття 17

Завдання Директора

1. Директор відповідає за представлення Агенції та несе відповідальність за управління нею.

2. Директор готує роботу Адміністративної ради. Він бере участь в роботі Адміністративної ради без права голосу.

3. Директор ухвалює та оприлюднює висновки, рекомендації та рішення зазначені у статтях 5, 6, 7, 8 та 9, котрі отримали схвальний висновок Ради регуляторів.

4. Директор несе відповідальність за виконання щорічної робочої програми Агенції під керівництвом Ради регуляторів і під адміністративним контролем Адміністративної ради.

5. Директор також вживає необхідних заходів, особливо стосовно ухвалення внутрішніх адміністративних вказівок та опублікування повідомлень, для того, щоб забезпечити функціонування Агенції відповідно до цього Регламенту.

6. Кожного року Директор готує проект робочої програми Агенції на наступний рік, та подає його до Ради регуляторів, Європейського Парламенту та Комісії до 30 червня того року.

7. Директор складає попередній проект бюджету Агенції відповідно до частини 1 статті 23 та виконує бюджет Агенції згідно зі статтею 24.

8. Кожного року Директор готує проект щорічного звіту із незалежною секцією щодо регуляторних заходів Агенції та секцією про фінансові й адміністративні питання.

9. Стосовно персоналу Агенції Директор виконує повноваження передбачені в частині 3 статті 28.

Стаття 18

Апеляційна рада

1. Апеляційна рада включає в себе шість членів та шість замісників, обраних із числа поточних або колишніх високопосадовців національних регуляторних органів, органів з питань конкуренції або інших національних органів або установ Співтовариства із відповідним досвідом у енергетичному секторі. Апеляційна рада призначає свого Голову. Рішення Апеляційної ради ухвалюється на основі кваліфікованої більшості з принаймні чотирьох із шести її членів. Апеляційна рада скликається за необхідності.

2. Члени Апеляційної ради формально призначаються Адміністративною радою, за пропозицією Комісії, після звернення до громадськості висловити свій інтерес та після проведення консультацій з Радою регуляторів.

3. Строк перебування на посаді членів Апеляційної ради становить п'ять років. Цей строк поновлюється. Члени Апеляційної ради є незалежними у прийнятті своїх рішень. Вони не підпорядковуються жодними вказівкам. Вони не виконують жодних інших обов'язків в Агенції, у Адміністративній раді або Раді регуляторів. Член Апеляційної ради не усувається з посади під час його перебування на посаді, доки його не визнано винним у серйозному порушенні дисципліни, а Адміністративна рада, після проведення консультацій із Радою регуляторів, не приймає рішення з цією метою.

4. Члени Апеляційної ради беруть участь у будь-яких апеляційних процесах, якщо вони мають в цьому будь-який персональний інтерес або якщо вони попередньо були залучені, як представники однієї із сторін процесів, або якщо вони брали участь у рішенні по апеляції.

5. Член Апеляційної ради інформує раду у випадку, коли він, через одну із зазначених у частині 4 причин або будь-яку іншу причину, вважає, що один із членів ради не може брати участь в будь-якому процесі. Будь-яка сторона апеляційного процесу може заперечувати участь члена Апеляційної ради на будь-яких підставах, зазначених у частині 4, або якщо існує підозра в упередженості. Таке заперечення є неприйнятним, якщо воно ґрунтується на національності члена або якщо, знаючи про причину заперечення, сторона апеляційного процесу, що заперечує, вжила процедурних кроків у апеляційному процесі, інших, ніж заперечення щодо складу Апеляційної ради.

6. Апеляційна рада приймає рішення щодо заходів, яких слід вжити у випадках визначених у частинах 4 та 5 без участі відповідного члена. Для цілей прийняття такого рішення, відповідний член має бути заміненим у Апеляційній раді замісником. Якщо замісник вважає себе таким, що перебуває в такому ж стані, що й член, Голова призначає заміну з числа наявних замісників.

7. Члени Апеляційної ради вживають заходів для того, щоб діяти незалежно та в інтересах суспільства. З цією ціллю вони роблять письмову заяву про інтереси, включаючи чи то відсутність будь-яких інтересів, що можуть вважатися такими, що шкодять їхній незалежності, або будь-яких прямих або непрямих інтересів, що могли б вважатися такими, що шкодять їхній незалежності. Такі заяви щорічно оприлюднюються.

Стаття 19

Апеляції

1. Будь-які фізичні або юридичні особи, включаючи національні регуляторні органи влади, можуть звертатися із апеляцією щодо рішення зазначеного у статтях 7, 8 або 9, що адресовано цій особі, або щодо рішення, яке, у формі рішення, хоч і адресовано іншій особі, напряду та індивідуально стосується такої особи.

2. Апеляція разом із викладенням підстав зберігаються в письмовій формі в справі у Агенції протягом двох місяців з дати повідомлення про рішення відповідній особі, або, за

відсутності такого, протягом двох місяців з дати, коли Агенція опублікувала своє рішення. Апеляційна рада приймає рішення щодо апеляції протягом двох місяців з подання апеляції.

3. Апеляція подана відповідно до частини 1 не має призупиняючого ефекту. Проте, Апеляційна рада може, якщо вона вважає, що цього вимагають обставини, призупинити застосування рішення, що оскаржується.

4. Якщо апеляція є прийнятною, Апеляційна рада вивчає те, чи вона добре обґрунтована. Вона запрошує сторони кожного разу, коли це необхідно, на апеляційні процеси для внесення в справу зауважень щодо повідомлень, виданих нею самою, або повідомлень інших сторін у апеляційних процесах, протягом визначених часових рамок. Сторони апеляційних процесів мають право робити усні заяви.

5. Апеляційна рада може, відповідно до цієї статті, виконувати будь-які повноваження, що належать до компетенції Агенції, або вона може передати справу до компетентного органу Агенції. Останній зобов'язується рішенням Апеляційної ради.

6. Апеляційна рада ухвалює та оприлюднює свій регламент.

7. Рішення прийняті Апеляційною радою оприлюднюються Агенцією.

Стаття 20

Позови до Суду першої інстанції та Суду ЄС

1. Позов може бути поданим до Суду першої інстанції або до Суду ЄС, відповідно до статті 230 Договору, що оскаржують рішення прийняте Апеляційною радою або, у випадку, якщо Апеляційна рада не має на це права, рішення прийняте Агенцією.

2. У випадку, коли Агенція не може прийняти рішення, процес щодо неспроможності діяти може розпочинатися Судом першої інстанції або Судом ЄС відповідно до статті 232 Договору.

3. Від Агенції вимагається вжити необхідних заходів для того, щоб дотримуватися судового рішення Суду першої інстанції або Суду ЄС.

ГЛАВА IV

ФІНАНСОВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 21

Бюджет агенції

1. Надходження Агенції включають в себе, зокрема:

(a) субсидію від Співтовариства, введenu до загального бюджету Європейського Союзу (Секція Комісії);

- (b) збори сплачені Агенції відповідно до статті 22;
- (c) довільні внески держав-членів або регуляторних органів влади згідно з частиною 8 статті 13; та
- (d) спадки, внески або гранти згідно з частиною 8 статті 13.

2. Витрати Агенції охоплюють витрати на персонал, адміністративні, інфраструктурні та експлуатаційні витрати.

3. Надходження та витрати Агенції мають бути збалансованими.

4. Усі надходження та витрати Агенції підлягають прогнозуванню на кожен фінансовий рік, що співпадає із календарним роком, і вводяться до бюджету.

Стаття 22

Збори

1. Збори сплачуються Агенції за запит на рішення про виключення відповідно до частини 1 статті 9.
2. Збори зазначені у частині 1 встановлюються Комісією.

Стаття 23

Складання бюджету

1. До 15 лютого кожного року, Директор складає попередній проект бюджету, що охоплює поточні витрати та програму роботи, що прогнозується на наступний фінансовий рік, і направляє цей попередній проект бюджету Адміністративній раді, разом зі списком тимчасових посад. Кожного року Адміністративна рада, на основі попереднього проекту бюджету підготовленого Директором, робить оцінку надходжень та витрат Агенції на наступний фінансовий рік. Ця оцінка, включаючи проект штатного розкладу, передається Адміністративною радою Комісії до 31 березня. Перед ухваленням оцінки, проект підготовлений Директором, передається Раді регуляторів, яка може надати обґрунтований висновок щодо проекту.

2. Оцінка зазначена у частині 1 передається Комісією Європейському Парламентові та Раді (бюджетному органу), разом із попереднім проектом загального бюджету Європейського Союзу.

3. На основі оцінки, Комісія вносить до проекту загального бюджету Європейського Союзу, прогнози, які вона вважає необхідними стосовно штатного розкладу, а також суму дотації із загального бюджету Європейського Союзу відповідно до статті 272 Договору.

4. Бюджетний орган ухвалює штатний розклад Агенції.

5. Бюджет Агенції складається Адміністративною радою. Він стає остаточним після остаточного ухвалення загального бюджету Європейського Союзу. У разі необхідності, він буде відповідним чином скорегованим.

6. Адміністративна рада, без затримки, повідомляє бюджетному органу про свій намір виконувати будь-який проект, що може мати відчутні фінансові значення для фінансування бюджету Агенції, зокрема будь-який проект пов'язаний із власністю, такий як оренда або придбання будівель. Адміністративна рада також інформує Комісію про свої наміри. Якщо якась філія бюджетного органу має намір надати висновок, вона, протягом двох тижнів після отримання інформації про проект, повідомляє Агенції про свій намір щодо цього. За відсутності відповіді, Агенція може продовжувати виконання запланованого проекту.

Стаття 24

Виконання та контроль бюджету

1. Директор діє, як уповноважена посадова особа, та виконує бюджет Агенції.

2. До 1 березня, після закінчення кожного фінансового року, бухгалтер Агенції направляє бухгалтерові Комісії та Рахунковій палаті попередні рахунки, що супроводжуються звітом про бюджетне та фінансове регулювання протягом фінансового року. Бухгалтер Агенції також надсилає звіт про бюджетне та фінансове управління до Європейського Парламенту та Ради до 31 березня наступного року. Бухгалтер Комісії потім консолидує попередні рахунки установ децентралізованих органів відповідно до статті 128 Регламенту Ради (ЄС, Євратом) № 1605/2002 від 25 червня 2002 р. про Фінансовий Регламент, що застосовується до загального бюджету Європейських Співтовариств ⁽¹⁾ (Фінансовий Регламент).

3. До 31 березня, після закінчення кожного фінансового року, бухгалтер Комісії направляє до Рахункової палати попередні рахунки Агенції, що супроводжуються звітом про бюджетне та фінансове управління протягом фінансового року. Звіт про бюджетне та фінансове управління протягом фінансового року також направляється і до Європейського Парламенту та Ради.

4. Після отримання зауважень Рахункової палати щодо попередніх рахунків Агенції відповідно до положень статті 129 Фінансового Регламенту, Директор, діючи за власною відповідальністю, розробляє остаточні рахунки Агенції та передає їх до Адміністративної ради для отримання висновку.

5. Адміністративна рада надає висновок щодо остаточних рахунків Агенції.

6. Директор передає остаточні рахунки разом із висновком Адміністративної ради до 1 липня, після закінчення фінансового року, Європейському Парламентові, Раді, Комісії та Рахунковій палаті.

7. Остаточні рахунки оприлюднюються.

¹ ОВ L 248, 16.9.2002, С. 1.

8. Директор надсилає Рахунковій палаті відповідь на вищенаведені зауваження до 15 жовтня. Він також надсилає копію цієї відповіді Адміністративній раді та Комісії.

9. Директор подає Європейському Парламентові, на запит останнього та як це передбачено у частині 3 статті 146 Фінансового Регламенту, будь-яку інформацію, необхідну для безпроблемного застосування процедури прийняття звіту про виконання бюджету за відповідний фінансовий рік.

10. Європейський Парламент, слідуючи рекомендаціям Ради, діючи кваліфікованою більшістю, до 15 травня року N + 2, надає схвалення звіту про виконання бюджету Директорові за виконання бюджету за фінансовий рік N.

Стаття 25

Фінансові правила

Фінансові правила, що застосовуються до Агенції складається Адміністративною радою після проведення консультацій з Комісією. Такі правила можуть відхилитися від Регламенту (ЄС, Євратом) № 2343/2002, якщо цього вимагають спеціальні виробничі потреби функціонування Агенції та лише за попередньої згоди Комісія.

Стаття 26

Заходи по боротьбі з шахрайством

1. Для цілей боротьби з шахрайством, корупцією та іншою незаконною діяльністю, положення Регламенту (ЄС) № 1073/1999 Європейського Парламенту та Ради від 25 травня 1999 р. стосовно розслідувань, що проводяться Європейським Бюро по боротьбі з шахрайством (OLAF) ⁽¹⁾ застосовуються до Агенції без будь-яких обмежень.

2. Агенція приєднується до Міжнародної угоди від 25 травня 1999 р. між Європейським Парламентом, Радою Європейського Союзу та Комісією Європейських Співтовариств стосовно внутрішніх розслідувань Європейським Бюро по боротьбі з шахрайством (OLAF)⁽²⁾ та негайно ухвалює належні положення для усього персоналу Агенції.

3. Рішення щодо фінансування та угоди й документи, що впливають з них, чітко закріплюють те, що Рахункова палата та OLAF можуть, у разі необхідності, виконувати перевірки на місці бенефіціарів грошей виплачених Агенцією, а також персоналу, що відповідає за розподіл таких грошей.

ГЛАВА V

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 27

Привілеї та імунітети

Протокол про привілеї та імунітети Європейських Співтовариств застосовуються до Агенції.

¹ ОВ L 136, 31.5.1999, С. 1

² ОВ L 136, 31.5.1999, С. 15.

Стаття 28

Персонал

1. Положення про персонал та Умови працевлаштування, а також правила, ухвалені спільно установами Європейських Співтовариств для цілей застосування Положень про персонал та Умов працевлаштування, застосовуються до персоналу Агенції, включаючи Директора.

2. Адміністративна рада, за згоди Комісії, ухвалює відповідні імплементаційні правила, відповідно до статті 110 Положень про персонал.

3. Щодо персоналу, Агенція виконує повноваження покладені на орган, що призначає, Положеннями про персонал, а на орган уповноважений укладати контракти – Умови працевлаштування.

4. Адміністративна рада може ухвалити положення для того, щоб надати можливість експертам із держав-членів працевлаштуватися на відрядних посадах в Агенції.

Стаття 29

Відповідальність Агенції

1. У випадку поза контрактної відповідальності, Агенція, відповідно до загальних принципів спільних для законодавств держав-членів, компенсує будь-яку шкоду спричинену нею або її персоналом при виконанні їхніх обов'язків. Суд ЄС має юрисдикцію щодо будь-яких суперечок щодо відшкодування такої шкоди.

2. Персональна фінансова відповідальність та дисциплінарна відповідальність персоналу Агенції по відношенню до Агенції регулюється відповідними положеннями, що застосовуються до персоналу Агенції.

Стаття 30

Доступ до документів

1. Регламент (ЄС) № 1049/2001 Європейського Парламенту та Ради від 30 травня 2001 р. стосовно громадського доступу до документів Європейського Парламенту, Ради та Комісії ⁽³⁾ застосовується до документів що зберігаються Агенцією.

2. Адміністративна рада ухвалює спеціальні заходи для застосування Регламенту (ЄС) № 1049/2001 до 3 березня 2010 р.

3. Рішення прийняті Агенцією відповідно до статті 8 Регламенту (ЄС) № 1049/2001 можуть бути предметом скарги до Омбудсмана або розгляду Судом ЄС, відповідно до умов встановлених відповідно у статтях 195 та 230 Договору.

³ ОВ L 145, 31.5.2001, С. 43.

*Стаття 31***Участь третіх сторін**

1. Агенція відкрита для участі третіх сторін, що уклади угоди зі Співтовариством, якими вони прийняли та застосовують законодавство Співтовариства у сфері енергетики та, якщо доцільно, у сферах охорони довкілля та конкуренції.

2. Згідно з відповідними положеннями таких угод, створюються механізми, що визначають, зокрема, характер, сферу застосування та процедурні аспекти залучення таких країн до роботи Агенції, включаючи положення пов'язані з фінансовими внесками та персоналом.

*Стаття 32***Комітет**

1. Комісії допомагає комітет.

2. Якщо робиться посилання на цю частину, застосовуються частини 1 – 4 статті 5а та стаття 7 Рішення 1999/468/ЄС з урахуванням положень його статті 8.

*Стаття 33***Домовленості щодо мови**

1. До Агенції застосовуються положення Регламенту Ради № 1 від 15 квітня 1958 р., що визначає мови, що використовуються Європейському Економічному Співтоваристві ⁽¹⁾.

2. Адміністративна рада приймає рішення щодо домовленостей стосовно внутрішньої мови Агенції.

3. Послуги з перекладу необхідні для функціонування Агенції надаються Центром перекладів для органів Європейського Союзу.

ГЛАВА VI

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ*Стаття 34***Оцінка**

1. Комісія, при допомозі незалежного зовнішнього експерта, виконує оцінку діяльності Агенції. Така оцінка охоплює результати досягнуті Агенцією та її робочі методи, у зв'язку з її цілями, мандат та завдання визначені цим Регламентом та у її щорічних робочих програмах. Оцінка базується на широких консультація відповідно до статті 10.

2. Комісія надсилає оцінку зазначену у частині 1 до Ради регуляторів Агенції. Рада регуляторів видає Комісії рекомендації стосовно змін до цього Регламенту, Агенції та її робочих методів, яка може передати ці рекомендації, разом із власним висновком, а також будь-якими належними пропозиціями, Європейському Парламентові та Раді.

3. Перша оцінка представляється Комісією Європейському Парламентові та Раді через три роки після того, як перший Директор зайняв свою посаду. У подальшому, Комісія представляє оцінку принаймні кожні чотири роки.

*Стаття 35***Набуття чинності та перехідні заходи**

1. Цей Регламент набуває чинності на 20-й день після його опублікування у *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

2. Статті 5 - 11 застосовуються з 3 березня 2011 р

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та повинен прямо застосовуватися в усіх державах-членах.

Вчинено в Брюсселі, 13 липня 2009 р.

За Європейський Парламент

За Раду

Голова

Голова

H.-G. PÖTTERING

E. ERLANDSSON

¹ ОВ 17, 6.10.1958, С. 385.

